

sammenarbejde dem, men at han i saa Fald ogsaa vilde føle sig opfordret til at søge at faa enkelte Mangler derved rettede. Han udtalte, at det var kun, dersom man ønskede det, at han vilde gøre dette Arbejde, og dersom der var Udsigt til at faa Resultater deraf. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade kan sige, at dette er Ministeriets Program. Nej, det er Krigsministerens Mening om, hvad der vil være rigtigt og klogt fra vor Side at gaa ind paa, men et Program er ikke en Udtalelse af Tanker og Meninger, det er en Meddelelse om, hvad man agter at gøre, og der udtalte Ministeren meget klart og bestemt, at det er ikke hans Agt at komme med Forslag i den Retning, i alt Fald ikke, medmindre der herfra gaves Anledning dertil. Jeg tror derfor, det er ganske ukorrekt, naar det ærede Medlem først opfordrer Ministeren til at udtale sine Tanker og Anskuelse, og derefter, naar han gør dette, vil stemple dem som Regeringens Program, det er utvivlsomt ikke parlamentarisk korrekt.

Lohmann: Jeg har begæret Ordet, dels for at udtale en Paaskønnelse af det udførlige Svar, som saavel den højtærede Landbrugsminister som den højtærede Finansminister gav paa de af mig fremsatte Udtalelser, og dels for at fjerne adskillige Misforstaaelser, som have indsneget sig navnlig fra den højtærede Finansministers Side. Hvad nu Kødeksporten angaar, er der nu den bedste Udsigt til, at denne Sag gaar i Orden paa en temmelig lempelig Maade, hvad enten det bliver saaledes, at der tildeles Fyn et Tilskud af de 46,000 Kr. eller paa Grundlag af en helt ny Fordeling. Det er ikke det, det drejer sig om, blot Sagen gaar i Orden paa en lempelig Maade. Den højtærede Landbrugsminister synes at føle sig brøsthølden ved at være sigtet for at nære Modvilje mod Fyn. Dertil mener jeg ikke, Ministeren havde nogen Grund. Der er ikke nogen af dem, der have omtalt denne Sag, der har sigtet Ministeren for noget saadant. Jeg sagde udtrykkelig, at Ministeren ikke kunde nære Modvilje mod Fyn, og heller ikke andre have forsøgt at underlægge dette Fordelingsforslag daarlige Motiver. Ministeren synes at have overset et af de Andragender, der ere indkomne fra det store Eksportslagteri i Odense, nemlig Andragendet af 23de Maj, thi der er Andragender ikke blot af 17de September, men ogsaa af 23de Maj. Da dette er samme Dag, som den højtærede Minister overtog Styret af Landbrugsmini-

steriet, et det tilgiveligt, at dette Andragende er blevet overset, saa dette maa man lade staa. Jeg takker altsaa den højtærede Landbrugsminister for den Velvilje, hvormed han har modtaget adskillige andre Herrer's og mine Udtalelser. — Med Hensyn til den højtærede Finansministers Svar paa Spørgsmaalet om Bygningsafgiften, finder jeg det for saa vidt tilfredsstillende, som det giver mig Haab om, at man kan komme til en bedre Ordning. Den højtærede Ministers Svar havde gennemgaaende et meget liberalt Præg, som jeg i høj Grad paaskønner, men jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at hvad der i Særdeleshed trænges til, er, at der kommer en virkelig Revision af de Ansættelser og Afskrivninger, der foregaa med Hensyn til denne Skat. Naar der fra Generaldirektoratet udgaar et Cirkulære, saa mener jeg ikke, det gaar an at lade det staa hen, saaledes at de næringsdrivende, der omhandles deri, kun blive fri for Bygningsafgiften efter Ansøgning fra deres Side. Jeg mener, at det burde ske uden Foranledning fra deres Side; naar der er udkommet et Cirkulære om, at de skulle være fritagne, finder jeg ikke, at Fritagelsen bør bero paa, om der indkommer en Ansøgning fra vedkommende.

Den højtærede Finansminister udtalte sig ogsaa om Møllerne og indrømmede, at der paa dette Omraade var mindre heldige Forhold til Stede; men jeg kan ikke indse, at det skulde være umuligt at bedre disse Forhold. Jeg indrømmer, at der findes Forhold, over for hvilke man ikke har andet end et „Herregud“, og et Skuldertræk; men jeg tror ikke, at dette passer paa de omhandlede Forhold. Jeg mener, at Forholdet ikke maa være dette, at en Klasse næringsdrivende er saaledes stillet, at den ene Halvdel deraf er skattepligtig, den anden Halvdel ikke. Jeg tror, at man nok fra Lovgivningsmagtens Side maatte kunne træffe Bestemmelser, som kunde bøde herpaa; men jeg har aldrig ønsket, at dette skulde ske ved at tage Frigivelserne op til fornyet Overvejelse. Det er tværtimod mit Ønske, at man skulde frigive alle, at alle, der have samme Næringsdrift, kunde stilles under lige Vilkaar. Naar den højtærede Finansminister imidlertid har erklæret sig villig til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, har jeg ogsaa en bestemt Tro til, at Forholdet vil komme i en bedre Gænge; thi jeg nærer, som jeg allerede har sagt, den bedste Tro til den højtærede Ministers Evne i denne Retning.